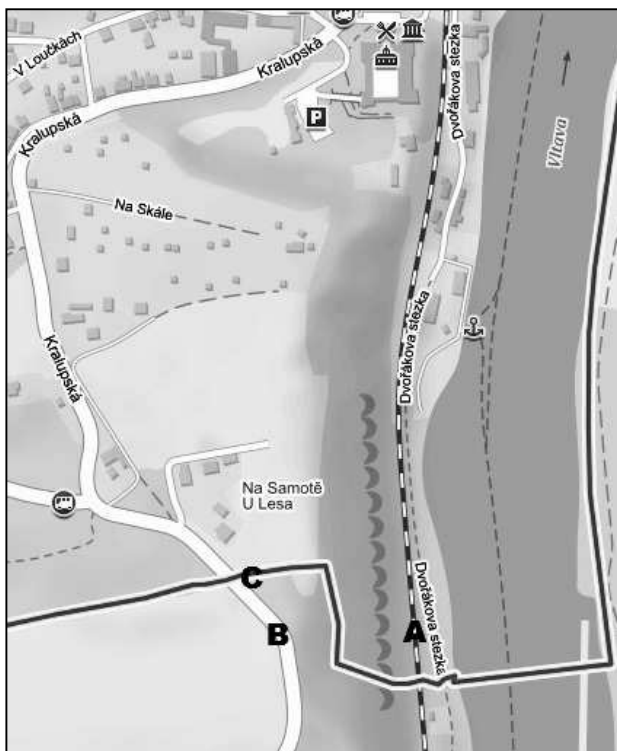

Vztah zámku Nelahozeves (nahore) a chodby. A – kanál pod tratí ústící pod Dvořákovou stezkou směrem k řece, B – prostora 10 x 10 m, do níž vede z kanálu chodba, C – zazdění chodby vedoucí z uvedeně prostory

Konec konců, i kdyby se původu a účelu chodby nic nikdy nezjistilo, to tajemno se nedá zapomenout, dobře si pamatují na naše nadšení z objevu, obavy ze tmy a neznáma a nepříjemné pocity, když se sypal prach ze stropu při průjezdu vlaku. Autor by byl potěšen, kdyby někdo ze čtenářů Hlázky o této chodbě věděl něco bližšího.

Starckův zámek v Kaznějově

Petr Rožmberský

Ves Kaznějov (okr. Plzeň-sever), vděčící za svůj rozmach chemickému průmyslu, náležela kdysi cisterciáckému klášteru v Plasích a po jeho zrušení Náboženskému fondu. Plaské panství v Kaznějově pak roku 1826 přešlo koupí do rukou rodu Metternichů. Na počátku 40. let 19. století byla zahájena výstavba státní silnice z Plzně do Žatce, od roku 1870 se budovala železniční trať Plzeň-Žatec.¹⁾ Těmito stavbami byl Kaznějov napojen na silniční a železniční síť, což přispělo k jeho rozvoji. V roce 1997 byl Kaznějov povýšen na město.²⁾

Zámek a Starckova olejna na indikační skice stabilního katastru r. 1837 (citace v pozn. 12).

Chemická výroba v Kaznějově vznikla v roce 1833, kdy kraslický obchodník a podnikatel Johann David Starck v souvislosti s objevem uhelných ložisek v Kaznějově roku 1819 (1822 Starck důl koupil³⁾) sem přenesl výrobu kyseliny sírové z nedaleké Hromnice s dolem na vitriolovou břidlici (a s výrobou kamence⁴⁾). První chemická výroba v Kaznějově probíhala v tzv. „staré továrně“, která se nacházela východně od vsi. Šlo o výrobu dýmajvé kyseliny sírové – tzv. olea. Oleum se začínalo vyrábět v 52 galejních

pecích v budově zvané „olejna“, na níž navázala hrnčírna pro zhotovování retort a baněk pro výrobu a kameninových lahví pro přepravu kyseliny. V roce 1837 vzniká pro podnik správní budova (tzv. zámček⁵⁾). J. D. Starck zemřel v roce 1841, jeho syn Jan Antonín zahajuje výrobu fosforu, roku 1874 jsou vystavěny dvě olejny na zcela novém místě („nová továrna“). V roce 1883 umírá J. A. Starck a firmu odkazuje tehdejšímu obchodnímu řediteli A. Schoblochovi, který podnik roku 1885 převádí na Dolové a průmyslové závody, dříve J. D. Starck, akciová společnost se sídlem v Plzni. Dalšími produkty kaznějovské továrny jsou ke konci 19. století např. kostní klůh, kyselina dusičná z ledku, síran hlinitý, železnatý a měďnatý (modrá skalice) a umělé hnojivo – superfosfát. V roce 1900 kupuje firmu uhelný magnát J. Peschek a záhy poté dochází k definitivnímu ukončení provozu ve „staré továrně“ (1901).⁶⁾ Později dochází k dalšímu velkému rozmachu průmyslu – kaolinka, výroba kyseliny citronové apod.⁷⁾

Pohled na zámek a Starckovu olejnu na kresbě z r. 1840 (citace v pozn. 13).

Fotografie zámku z r. 1872 (citace v pozn. 14).

Zámek na xylografii z konce 19. století (citace v pozn. 15).

Zmíněná správní budova z roku 1837 vystavěná J. D. Starckem, který byl uvedeného roku (nebo roku 1836⁸⁾) povýšen za zásluhy do šlechtického stavu (Edler von Starck,⁹⁾ jeho syn povýšen na svobodného pána čili barona – Freiherr¹⁰⁾), byla spolu s olejnou vystavěna mimo intravilán ves Kaznějova, cca 750 m východně od návsi. Zámček vystavěla firma Starck pro vedení závodu ve svahu jižně od něj.¹¹⁾ Na mapě stabilního katastru (indikační skica) z roku 1839 je východně od návsi na okraji lesa usedlost označená jako Zámek – mezi protilehlými obdélnými objekty prochází cesta, západní objekt je masivnější, východní má na

Kaznějov čp. 34 – bývalý zámek, pohled od severu (foto autor 2016).

severu drobné křídlo (č. staveb. parc. 37, čp. 34). Severně odtud jsou výrobní objekty nazvané „Olegra Sstarkowa“.¹²⁾

Z roku 1840 pochází kresebný pohled na Stackovu továrnu, zachycující i správní budovu – zámek. Schematická kresba zachycuje zámek v pohledu od východu, stavba je patrová, s pěti okenními osami v západním průčelí, s valbovou střechou.¹³⁾ Další vyobrazení západního průčelí administrativní budovy továrny v Kaznějově (ředitelství) z roku 1872 je již fotografií. Zámeček byl obklopen ovocným stromovím, v zahradě rozeznáváme včelíny, protilehlý hospodářský objekt byl prodloužen.¹⁴⁾ Podobná je xylografie z konce 19. století, na níž má zámeček v západním průčelí šest okenních os a v jižním dvě.¹⁵⁾ Zdá se však, že správně má být pět a tři.

Starckové zde nebydleli. Starší zemřel v Praze, mladší v Čeminech.¹⁶⁾ V budově byly kanceláře a byty. Posléze by zámeček přestavěn na bytové jednotky, dnes je na adrese K zámku čp. 34 bytový dům, jehož majitelem je Město Kaznějov.¹⁷⁾ Podsklepený dům s růžovou fasádou zdobený na rozích, pod střechou a pod okny přízemí šedavou lizénou, má stále valbovou střechu, východní průčelí mělo původně pět okenních os, ale dnes je upraveno tak, že v patře jsou tři okna a jedno malé. V přízemí uprostřed je dnes prostý vstup od východu. Jižní průčelí má dvě okenní osy, severní průčelí je bez oken. V protějším bývalém hospodářském objektu jsou garáže apod.

Podobné zámečky budovala firma Starck i u jiných svých závodů, například ve Starém Sedle, v Dolním Rychnově (obojí okr. Sokolov) a v Hromnici.¹⁸⁾ A nejen firma Starck. Podobný dodnes stojící zámeček si vystavěl také např. majitel Klementových Hor (dolování a zpracování vitriolových břidlic) u Kozojed (okr. Plzeň-sever)¹⁹⁾ a mnoho dalších podnikatelů.

Poznámky: 1) <https://cs.wikipedia.org/wiki/Plasy> [3. 3. 2018]. 2) <http://www.kaznejov.cz/informace-o-meste/soucasnost> [3. 3. 2018]. 3) Jahn, J. V.: Vitriolové hutě v Čechách západních, Světobzor IX/1875, s. 365. 4) Citace v pozn. 3, s. 366. 5) Flek, J.: Česká kyselina sírová a vitriolový průmysl v Čechách. In: Sborník Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. Praha 1977, s. 99. 6) <http://zskaznejov.webnode.cz/products/chemicka-tovarna-v-kaznejove1> [3. 3. 2018]. 7) Podrobně Jiráček, P.: Chemická továrna v Kaznějově – historie, vývoj a pořádání příslušných fondů. In: Ročenka Státního oblastního archivu v Plzni 2007. Plzeň 2008, s. 105–111. 8) Citace v pozn. 7, s. 105. 9) <http://euro.e15.cz/profit/lidumil-starck-a-jeho-chemicka-slava-893903> [3. 3. 2018]. 10) http://wiki.verkata.com/cs/wiki/Johann_Anton_Starck [3. 3. 2018]. 11) Jiskra, J.: Johann David Edler von Starck. Sokolov 2005, s. 155, 156. 12) Jiskra, J.: Johann David Edler von Starck. Sokolov 2005, s. 155, 156. 13) Citace v pozn. 5, s. 98. 14) <http://www.kaznejov.cz/fotogalerie/historicke-foto> [3. 3. 2018]; citace v pozn. 12, s. 159. 15) Fák, J.: Průmyslové podnikání na severním Plzeňsku ve sbírkách muzea. In: Průmyslové podnikání v západních Čechách v 19. století a I. polovině 20. století. Sborník příspěvků ze semináře v Mariánské Týnici konaného ve dnech 27. 5. – 28. 5. 1998. Mariánská Týnice 2001, s. 45. 16) Citace v pozn.

11, s. 7; citace v pozn. 10. 17) <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz> [3. 3. 2018]. 18) Citace v pozn. 12, s. 156. 19) Rožmberský, P.: Klementovy Hory a další zaniklé minerální závody u Kozojed, Vlastivědný sborník – čtvrtletník pro regionální dějiny severního Plzeňska XXVI/2016, č. 4, s. 9–19.

Z hradů, zámků a tvrzí

Buben (okr. Plzeň-sever). V 60. a 70. letech docházelo ke značné devastaci zříceniny, jeden zahrádkář dokonce pomocí výbušniny odstřelil část zdiva. Odpálil tak část klenby u paláce, přičemž zasypal ve 30. letech archeology vykopanou uličku. Byly zavaleny i pískovcové schody, které nyní znovu odhalují. Co ho k tomu vedlo, se neví. Bohužel některé odkryté části hradu byly používány jako nelegální skládka. Na hradě se pořádají různé akce, i svatby, Dětský den, promítání filmů... Ruína je volně přístupná. Hrad patří obci Plešnice, správce, Miloslav Holý, si stěžuje na návštěvníky. Někteří by nejraději vyjeli až na nádvoří na motorkách nebo čtyřkolkách. Řada z nich se chová naprosto nekulturně, lezou po hradbách, ač jsou všude upozornění, že je to zakázáno, nechávají po sobě odpadky. Pokud si dotyčný doveze plnou petku, plechovku nebo pochutinu v obalu, je typické, že odpad nevezme zpět někam do kontejneru. Dokonce tu před pár lety někdo posprejoval obnovený portál! (Konečný, V.: Zříceninu Bubnu hodně poničil výbušninou zahrádkář. <https://www.novinky.cz/vase-zpravy/plzensky-kraj/plzen-sever/1297-55412>). P. Rožmberský

Při archeologickém průzkumu v červenci 2018 byly na hradě **Blansko** (okr. Ústí n. Labem) znovu odkryty zbytky budovy poblíž severovýchodního nároží hradu. Tato donedávna nejistá stavba byla doposud známa jen ze starých nepřesných náčrtků z 19. stol. Budova je přiložena na spáru k obvodové hradbě, má cca 95 cm tlusté zdi a zaoblené nároží. Podle starých plánů by měla být dvouprostorová. Výzkum provedli členové Spolku pro záchranu hradu Blansko pod vedením archeologa Mgr. Milana Sýkory z ÚAPPSZČ v Mostě. M. Rubeš

Archeologický výzkum na hradě Blansko (foto J. Novotný).

Na tvrzi **Malešov** (okr. Kutná Hora) byl v listopadu 2018 ukončen pilotní provoz Kingdom Come: Experience - projekt s prvky únikové hry, kdy účastníci řeší po tři hodiny logické úkoly za doprovodu herců v dobových kostýmech. Zážitková hra ožije opět dubna 2019, ovšem jen dva víkendy v každém měsíci. Prodej probíhá na ttechamber.cz/tvrz (Metro 26. 11. 2018). M. Prýmas

Nístějka (okr. Semily). V sobotu 4. května v odpoledních hodinách se v rámci činnosti Spolku hradu Nístějky konala brigáda přímo na hradě. Důvodem byly výrazné polomy, které silně komplikovaly návštěvníkům prohlídku zříceniny a bylo nutné je odstranit. Třeba veliký smrk, který málem zasáhl korunu věže. Sobotní odpoledne jinak potřebným deštěm brigádě moc neprálo, účast pouze tří osob přesto způsobila, že byl vyčištěn a tím zpřístupněn prostor před hradem, hradní příkop a plošina před zbytky kulaté věže. Dva ze tří brigádníků jsou členy KASu, ostatní členové se zalekli deště či se jim nehodil termín. Nakonec jsme se jeli

osušit do cukrárny v nedalekém Jablonci n. Jizerou. Další brigáda pro prostor středního a ještě možná zadního hradu je stanovena na odpoledne v neděli 26. května. Z. Fišera

Zprávy z klubu

Rada

Kontaktní adresa: KAS, Úslavská čp. 49, 326 00 Plzeň. Tel. 604261000, e-mail: rozember@post.cz. Internetové stránky: <http://www.klub-augusta-sedlacka.cz>.

Schůze Výboru Rady ponechala výši „desátku“ za rok 2019 ve výši 10 Kč za člena a předplatné Hlášky na rok 2020 na 60 Kč (informace pro pokladníky), i když se zatím nepodařilo získat na časopis dotaci, ale pracuje se na náhradním řešení. Bylo odsouhlaseno další konání konference Dějiny staveb a vydání sborníku z letošní konference (na něž se dotace sehnat podařilo). Žádné podněty k projednání Výbor od členů Rady neobdržel.

Z konference Dějiny staveb 2019 opět vyšel otevřený dopis předsedovi vlády ČR, vyjadřující nesouhlas s návrhem věcného záměru nového stavebního zákona a obavu o zajištění ochrany kulturních památek. Ing. Andrej Babiš odpověděl předsedovi KASu Ing. Janu Anderlovi dopisem, v němž jej ujistí, že takové nebezpečí nehrozí. Znění dopisu najdete na internetových stránkách KASu.

Pobočka Plzeň

Kontaktní adresa: KAS, Úslavská čp. 49, 326 00 Plzeň. Tel. 604261000, e-mail: rozember@post.cz.

Jarní autovycházku v sobotu 13. dubna provázelo zpočátku velice chladné počasí a celkově malý zájem (pouze dvě auta a 8 účastníků). Takové počasí s námi zůstávalo také v naší první zastávce, která se konala v Plané u Mariánských Lázní na Tachovsku, kde jsme nakonec našli způsob, jak se přiblížit budově zámku, který postihl dříve požár. Spadlé cihly a plechování střech ukazují i další destrukci této členité stavby. Druhé naše zastavení v Plané se konalo při románském kostele sv. Petra a Pavla, kde se naše řady rozšířil další kolega s autem. Nízké teploty trvaly i při přesunu k dalšímu objektu, kterým byl dvůr Hamrníky se zámek tepelských opatů, taktéž před lety poškozený požárem. Při obhlídce areálu bylo vidět provizorní zastřešení obytných částí i celková zchátralost také jeho hospodářských budov. V následujícím objektu, kterým byl Manský dvůr v Dolního Žandova, jsme naopak pozorovali stavební ruch, který probíhá na této ukázce hrázdné architektury chebské oblasti. Po obhlídce dvora přejíždíme do lokality ležící až za Chebem, blízko státní hranice. Zde u tvrze Pomezne (Markhausen) nám již počasí ukázalo příjemnější tvář a ohřálo nás slunce. Mohli jsme si tak prohlédnout vnějšek zachovalé věže, v jejíž okolí se nacházejí sklepy a základy dalších budov, z nichž mnohé obnažily výkopy. Tabule zde také informují o záměru obnovit celek věže a sousední stavby, kde vznikne muzeum. Potom se přesouváme do Chebu. Po obědě navštívíme zdejší hrad, což je císařská falce s unikátní kaplí, přestavěná na barokní citadelu. Následně si jedeme prohlédnout opravený exteriér zámku Starého Hroznatova (Alt Kinsberg), s válcovou věží původního hradu, jehož nádvorí statečně bránili hlídací psi svým štekotem. Při zastávce u této pamětihodnosti potkáváme také několik aut s německými výletníky, jež míváme i u hroznatovské loretánské kaple, opravené, leč v tuto dobu nepřístupné barokní památky, jejíž návršní poloha poskytuje zajímavé výhledy do krajiny. Je odtud možné sledovat také oblast německého pohraničí, kam jsme zavítali potom, a to konkrétně do městečka Waldsassen, abychom zhlédli zdejší cisterciácký klášter, jehož minulost je notně spjatá s českým Chebskem a který má nyní barokní podobu. Absolvovali jsme prohlídku volně přístupného klášterního chrámu. Potom nastal rozchod a individuální návrat do Plzně. Děkujeme těm, kteří akci zorganizovali; připravil P. Rožmberský, vedl:

V. Chmelíř

Jarního autobusového zájezdu na Manětínsko a Žluticko se zúčastnilo celkem 26 osob a fenka Jezinka. První zastávkou byly Stvolny, kde jsme měli domluvenou prohlídku interiéru kostela. Po příjezdu jsme se měli ohlásit u místních obyvatel. Ukázalo se, že to bylo v krásné roubence, pocházející prý – podle vnošení na jednom trámu – z r. 1774. Kostel Narození P. M. se nachází uprostřed vsi na bývalém hřbitově, obehnaném nedávno opravenou starou kamennou zdí. Jednoduchý plochostropý kostel vznikl nejspíše okolo r. 1300, u sakristie není vyloučeno, že jde o přízemí zaniklé věže. V poslední době byla opravena střecha a fasáda, přičemž byla objevena zazděná gotická okénka, dnes v omítce opět viditelná. Dalším objektem byly pozůstatky patrně nejstaršího církevního objektu v tomto prostoru, a to jednoduchého kostela sv. Petra a Pavla ve Visce, jehož původ lze podle dochovaných prvků – vstupního portálu, okna a sanktuáře – předpokládat nejméně ve 13. stol. Po r. 1945 vyrabován a v r. 1973 vyhořel po zásahu blesku, dnes zůstaly jen obvodové zdi. Počátkem 90. let byly zdi presbytáře nadstavěny, aby se zjednodušila zamýšlená, ale nerealizovaná krovová konstrukce. Fyzicky náročnější byla návštěva pozůstatků hradu Nevdek, kam jsme vystoupali pěšky z Hradského dvora. Pozdně gotický hrad, nazývaný původně Nový hrad, nechal na výrazném vrchu vystavět ve 40. letech 15. stol. husitský hejtman Jakoubek z Vřesovic jako jižní součást obranného systému Žlutic. Je ukázkou pozdních hradů z dob husitských válek. Roku 1568 je již uváděn jako zpusltý. V r. 1907 byly v rámci výzkumu odhaleny zbytky zdí, základů věže, schodiště do sklepe-

Tvrz Pomezna (foto V. Chmelíř).

ni, pilře padacího mostu a sutinami zasypaná studna. Dnes je objekt zarostlý a nepřehledný, návštěvníka nejvíce zaujme mohutné zemní opevnění, vyzděná studna (vyčištěná v r. 1914) a téměř 10 m vysoký novodobý dřevěný kříž. Po prohlídce zvolila část výpravy pěší sestup do Žlutic po navazující turistické značce, ostatní se nechali spořádaně odvézt autobusem. Ve městě se pak obě skupiny podle plánu úspěšně setkaly a poté přesunuly k představenému opevnění Mazanec, které mělo původně chránit Žlutice od severu. Po r. 1418, kdy jej zřejmě Jakoubek z Vřesovic přestavěl, je považován za samostatné sídlo, koncem 16. stol. už pusté. Jediným pozůstatkem jsou zbytky mohutných valů, areál byl zplanýrovaný a přeměněný na hřiště, čímž bylo původní rozvržení hradu nenávratně poškozeno. Původní žlutický městský hrad se nacházel v severozápadní části města. Byl přestavěn na zámek, po požáru v r. 1761 byl rozebrán. Ve 20. stol. byly zbytky zámku ještě patrné, ale na jejich místě byly postaveny panelové domy. Dnes se zde nachází jen terénní relikt s několika úseky zdiva. V jednom z nich jsme si na soukromém pozemku čp. 234 (bohužel jen přes plot a s odstupem) prohlédli vsazený pozdně gotický portálek s římsově profilovaným překladem, který je považován za středověký prvek původního hradu. Jedinou dochovanou částí zámku je barokní brána do zámeckého

areálu, která nabízí „romantický“ průhled na panelový dům. Zámek ještě připomíná kamenná ohradní zeď bývalé zahrady. Plánovaný oběd pojedl většina výpravy v Zámecké restauraci, stížnosti nebyly zaznamenány. Následoval přesun do Lukové, do kostela sv. Jiří, jehož nejstarší části – presbytář a sakristie s gotickými klenbami – pocházejí ze 14. stol. Za husitských válek byl pobořen, potom opravován a přestavován. Slávu i ve světovém měřítku mu přineslo 32 unikátních soch, které zde jako svou bakalářskou práci vytvářel Jakub Hadrava v r. 2012, a to na živých lidech – z textilií napuštěných sádrou. Sochy jsou rozesazeny v kostelních lavicích jako mrazivá připomínka, že dříve bylo místo plné živých věřících, což se odsunem sudetských Němců změnilo a v nedávné době již ve vsi žili dokonce jen čtyři stálí obyvatelé. Díky snaze správce P. Koukla a velké popularitě současné neobvyklé výzdoby má kostel šanci, že se dočká pokračování nutných oprav. Náš poslední cíl – zámek Manětín – není třeba obšírně představovat. Musím zde ale vyzdvihnout fundovanost, vstřícnost a trpělivost paní průvodkyně, neboť některé naše dotazy (a pohříchu i pokusy o humor) by mnohé jiné na jejím místě přivedly do úzkých. Navíc nás ještě nakonec vpustila do výstavních prostor, kde byly vidět starší klenby. Moc děkujeme, tak jako těm, kteří zájezd připravili (P. Rožmberský) a vedli:

M. Prýmas

Na klubové schůzce v dubnu se přednáška nekonala – nedostavil se přednášející. Na květnové schůzce proslovila J. Richterová zajímavou přednášku o městě Kilwa na ostrově u Tanzanie; kdysi sultanát s paláci a mešitou, nyní ve zříceninách (proběhl zde archeologický výzkum), později s portugalskou pevností. Kilwa byla zařazena na seznam světového kulturního dědictví UNESCO. V červnu seznámil posluchače L. Krčmář s tuniskými ksary – opevněnými obilnicemi berberů. Děkujeme.

Jarní členská schůzka přijala tři nové členy, jeden člen zemřel, čtyři byli vyloučeni pro nezaplacení příspěvků. Pobočka tak má 154 členů. Náhodou jsme se dozvěděli, že jeden z neplatičů leží dlouhodobě v nemocnici a nevímá. Patrně z útlouci několik hlasů požadovalo, aby nebyl vyloučen. Stanovy však hovoří jasně: **Členství zaniká úmrtím člena, písemným vystoupením člena nebo jeho vyloučením na základě rozhodnutí členské schůze pobočky**, zejména pokud člen... **neplní členské povinnosti. Člen je povinen zejména: platit ve stanovených lhůtách členské příspěvky...** Bylo ustanoveno, aby ten, komu nejvíce vadí vylučování neplatičů, zformuloval změnu stanov a předložil ji Výboru Rady. Dále ohlásil jednatel Petr Rožmberský, že z důvodu nemoci budou muset jeho funkce postupně přebírat jiní členové pobočky. Podle tzv. „plánu B“ se již chopili organizování autovycházek a zájezdů V. Chmelíř a M. Prýmas, stínový šéfredaktor Hláska bude V. Chmelíř (vchmelir@email.cz), stínový jednatel P. Mikota (pmikota@post.cz, 603828377). Možná se bude měnit i adresa plzeňské pobočky a určitě se změní číslo účtu pobočky. Až se budou na podzim platit příspěvky, věnujte číslu účtu zvýšenou pozornost.

Podzimní zájezd severozápadně od Plzně se bude konat v sobotu 7. září, odjezd tradičně v 8 hod. od Hamburku. Autobus zamíří nejprve do Malesic (kostel, zámek, pozůstatky hradu Kyjov), dále na Komberk (pozůstatky hradu), pak do Hunčic (pozůstatky zámku a hradu Frumštejna), do Líštan (zřícenina zámku a oběd), Luhova (zámek, prohlídka), Újezd n. Mží (zámek, prohlídka), Křimice (zámek, obhlídka) a domů. Cena za sedadlo se bude při plném autobusu pohybovat kolem 130 Kč. **Zájezd povede V. Chmelíř**, u něhož se zájemci včas a závazně přihlásí: vchmelir@email.cz, tel. 605935091.

Pobočka Hradec Králové

Kontaktní adresa: Ing. Jiří Slavík, Nerudova 1210, 517 41 Kostelec n. Orlicí, e-mail: slavik.jiri@npu.cz, jaroslav_cerny@centrum.cz.

V sobotu 13. dubna se konal jarní výlet východočeské pobočky KASu, tentokrát do Posázaví. Za účasti dvanácti členů a rodinných příslušníků ve čtyřech autech došlo k návštěvě celkem šesti lokalit. Po nadstandardní prohlídce hradu v Ledči nad Sázavou jsme navštívili zříceninu tvrze Nelechoh, zříceninu hradu Chřenovice, tvrzíště Přemilovice, polní opevnění u Souborě a nakonec zbytky hradu Lacemboku.

Z. Fišera

Účastníci výletu na mostě před hradem v Ledči nad Sázavou (foto Z. Fišera).

Pobočka Brno

Kontaktní adresa: Ing. Pavel Švehla, Ondráčkova 3, 628 00 Brno-Líšeň, e-mail: svehla.pavel@volny.cz.; Mgr. Bc. Josef Jan Kovář, Renneská tř. 416/39, 639 00 Brno, e-mail: josef.kovar@seznam.cz.

Zde měly být zprávy o činnosti a hospodaření. Nebyly však redakci dodány.

Další informace od poboček redakce do uzávěrky tohoto čísla neobdržela.

Kontakty na ostatní pobočky:

Pobočka Praha

Kontaktní adresa: KAS Pobočka Praha, PhDr. Helena Klímová, Tr. Milady Horákové 133, 166 21 Praha 6 – Dejvice, e-mail: Petr Valenta, geomess@volny.cz.

Pobočka Zlín

Kontaktní adresa: KAS pobočka Zlín, MUDr. Jiří Hoza, Česká 4760, 760 05 Zlín. Tel. 737177346. E-mail: jihaz@post.cz. Int. stránky pobočky: <http://www.kaszlin.estranky.cz>.

Pobočka Humpolec

Kontaktní adresa: KAS, pobočka Humpolec, Hradská 818, 396 01 Humpolec, E-mail: kocmani.hu@seznam.cz, frantisek.kocman@mesto-humpolec.cz, tel: 777347511. Internetové stránky pobočky: <http://www.hrad-orlik.cz>.

Uzávěrka dalšího čísla: 10. 9. 2019
(vyjde v první říjnové dekádě 2019)

HLÁSKA, zpravodaj Klubu Augusta Sedláčka. ISSN 1212-4974.

Vychází čtvrtletně. Toto číslo vyšlo v 1. dubnové dekádě 2019.

Šéfredaktor Petr Rožmberský (rozंबर@post.cz.), technický redaktor ing. Petr Mikota (pmikota@post.cz.), redaktor pro internet Milan Novobilský (klub_augusta_sedlacka@centrum.cz.), www.klub-augusta-sedlacka.cz.

Adresa redakce: Klub Augusta Sedláčka, Úslavská 49, 326 00 Plzeň.

Vydává Klub Augusta Sedláčka za přispění statutárního města Plzně.

Registrováno pod značkou OK UmP 23/1991. 350 výtisků